

reportatge

QUAN EL

TRAMPOLÍ

EMPENY

L'Associació El Trampolí lluita per millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat intel·lectual

>> Classe de ioga a El Trampolí.

JUDIT PUJADÓ > TEXT I FOTOS

Les persones amb discapacitat intel·lectual es troben, en acabar l'etapa d'escolarització, abocades a nombroses dificultats. Les possibilitats reals de trobar feina i la complicació de la seva inserció en la societat sovint acaben reduint el seu cercle als familiars més íntims. Diverses fundacions i associacions lluiten per facilitar aquesta inserció, tant en l'àmbit laboral com en el social i el cultural.

Hi ha entitats que lluiten per aconseguir que les persones afectades per una discapacitat puguin dur una vida com les altres, tot i que el camí no és fàcil i sovint la voluntat i la fermesa són eines fonamentals per fer entendre a la societat i als polítics, que són els que acaben destinant (o no) ajudes a aquestes entitats, que sense suport específic, sense acompanyament, la solitud i l'ai-

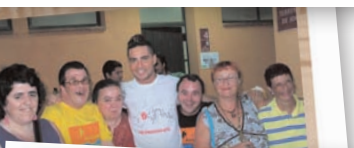
llament acaben essent la causa d'una frustració que tant arriba als afectats com als seus familiars.

L'Associació El Trampolí [info@eltrampoli.net] té el seu centre a la Bisbal d'Empordà al carrer Masifern, núm. 2, però també organitza tallers als centres cívics de Sant Feliu de Guíxols i de Palafrugell, i hi assisteixen persones de tot el Baix Empordà. Va néixer el 1999 per iniciativa de Maite Cobos, que té un germà discapacitat

i ben aviat es va adonar que calia oferir-li un temps i un espai que li permetessin trobar-se amb els amics, socialitzar-se. El que va començar amb unes trobades un cop per setmana al garatge de son pare ara s'ha convertit en un centre ocupacional ubicat en un edifici especialment dissenyat per al nou ús, gràcies a la propietària d'una fàbrica d'embotits que va decidir donar l'edifici en herència a una entitat social bisbalenca.

Associació **EL TRAMPOLÍ**
Núm. 1
2on TRIMESTRE 2006

Associació **EL TRAMPOLÍ**
Núm. 8

>> *Maite Cobos, fundadora d'El Trampolí.*

UN TRAMPOLÍ PER A TOTS

El Trampolí també té una botiga d'objectes de primera i segona mà i una altra de fruites i verdures ecològiques al centre de la Bisbal, a la plaça Major, on venen els productes que els mateixos nois i noies que treballen al centre planten i conreen a l'hort de Planils, a Corçà. També serveixen cistelles de productes ecològics a domicili.

A quarts de sis de la tarda, la botiga del centre al carrer Masifern és plena. Hi ha gent que busca alguna peça de roba i altres que vénen a deixar vestits que ja no faran servir, mentre a dins, al centre, una dotzena de nois i noies participen en un taller de ioga damunt de l'escenari on, un cop per setmana, assagen una obra teatral. El Trampolí

«Jo demanaria a tothom que pensin en ells amb ambició, perquè poden fer sempre moltes més coses de les que creuen»

>> *Al taller de cuina d'El Trampolí avui preparen panallets.*

és una associació petita i amb empenya. «Els discapacitats ja pateixen prou limitacions», afirma Maite Cobos. «No poden practicar el sexe, no poden tenir parella perquè moltes famílies no ho volen, no poden tenir fills... A més a més... tampoc no poden fer teatre?, no poden pujar a un avió? Jo demanaria a tothom que pensi en ells amb ambició, perquè poden fer sempre moltes més coses de les que creuen».

Les persones que treballen a El Trampolí a mitja jornada cobren un sou de 500 euros, i els que hi fan jornada completa en cobren 1.000. Cobos explica que les persones que assisteixen als tallers que es fan a El Trampolí tenen poc poder adquisitiu, per això totes les activitats són gratuïtes, i lamenta la manca d'ajudes que reben per part de les institucions. «Tenim alguns convenis amb l'Ajuntament de la Bisbal, el de Palafrugell o el Sant Feliu, i la Diputació ens ajuda en projectes concrets, com l'obra social de la Caja Mediterráneo, però no ens arriba cap ajuda d'altres institucions com el Consell Comarcal. Amb el que reben

>> Interior de la botiga de segona mà d'El Trampolí.

a l'any cobrim les despeses d'un mes. I de vegades encara em diuen que per què m'embolico».

TEATRE I COMUNICACIÓ

Fan un programa de televisió i dos de ràdio a la setmana. Han entrevistat des de Mònica Terribas fins al conseller Tresserras, passant per Sete Gibernau o Mariano Rajoy, i quan els actors pugen a l'escenari per fer teatre afronten cara a cara els problemes que els afecten. «El teatre és un bon mitjà de comunicació i interacció», assegura Cobos, «perquè nosaltres no volem que ells es tanquin, volem que s'obrin i que els veïns entrin al centre. Posem en escena obres molt canyeres. Una vegada en vam fer una que explicava què sent una mare quan sap que el seu fill pateix una discapacitat. Va sortir molta frustració, tant de les mares com d'ells, i es van alliberar molt. Ara, amb l'obra *No som invisibles*, vam inaugurar un teatre a la ciutat de Rheda-Wiedenbrück, a Alemanya. Quan surts a fora i veus els recursos que tenen associacions com la nostra t'adones que aquí

falta moltíssim. Hi ha una llei que obliga les empreses a contractar persones amb discapacitat. A l'hora de la veritat la llei no la compleixen ni les institucions ni les empreses privades. L'Ajuntament de Palafrugell, en canvi, vol donar exemple i té més persones contractades de les que marca la llei. A més, en general les empreses, si poden, prefereixen contractar discapacitats físics».

El Trampolí ha rebut de l'Ajuntament de la Bisbal la cessió d'un solar on tenen la intenció de construir una residència per als discapacitats. Molts poden viure sols amb una mínima supervisió i l'objectiu és que tinguin un entorn social

«Vam fer una obra que explicava què sent una mare quan sap que el seu fill pateix una discapacitat. Va sortir molta frustració, tant de les mares com d'ells, i es van alliberar molt»

en el qual desenvolupar-se. «Moltes famílies es pensen que si el seu fill troba feina tot es resoldrà, però no és així. Si a l'entorn laboral no tenen ningú que els acompanyi s'acaben sentint molt sols». Fa poc han comprat un pis on ja viuen alguns dels discapacitats. L'objectiu és que se sentin vivint en família.

Amb l'associació també hi treballen veïns de la Bisbal, com Joan Ribet, que s'ocupa i dirigeix les feines de l'hort, amb la Fina Madrinàs, que porta la botiga. L'Àngel Bossacoma és un dels voluntaris, que hi passa un parell d'hores cada tarda i ajuda en el que faci falta. Maite Cobos té molt clar que tant a les persones amb síndrome de Down com a les que pateixen un trastorn mental els ajuda molt atendre el públic i relacionar-se entre ells, i que es caracteritzen per ser molt naturals i no tenir prejudicis, tret no gaire estesos entre la resta de la societat.

>> A dalt, una classe de ioga i a l'esquerra, l'entrada a la botiga d'El Trampolí a la Bisbal d'Empordà.

FEINA I OCI

A l'hort de Planils, a Corçà, on tenen una hectàrea de terreny, hi planten de tot, productes ecològics de temporada que cada cop tenen més demanda. Pel camp també hi corren una vintena de gallines i ja es plantegen tenir-ne més, no només per la venda creixent d'ous, sinó també perquè els animals són un punt d'atracció, un punt de vida i de moviment que els treballadors valoren.

una discoteca de tant en tant o participar en un karaoke són algunes de les activitats que més èxit tenen, tot i que en practiquen altres com la musicoteràpia, l'artteràpia, la pintura, l'escrip-

Les sortides a fires, anar a una discoteca de tant en tant o participar en un karaoke són algunes de les activitats que més èxit tenen

Les persones que formen El Trampolí són molt conscients de la necessitat que tenen els discapacitats, com tots, de passar-s'ho bé a les hores de lleure. Les sortides a fires, anar a

tura, la relaxació o la cuina. Al taller de cuina es fan el sopar i se l'emporten a casa. Molts dels usuaris assisteixen als tallers després de la jornada de treball i també n'hi ha que hi van des de Figueres cada dia amb la SARFA. Sentir-se entre amics els reconforta, els millora l'autoestima i fa que se sentin molt millor. Tot i que la situació dels discapacitats intel·lectuals ha millorat els darrers anys, encara queda molta feina per fer. Maite Cobos comenta que a tots els que assisteixen a cursos i tallers «el trampolí se'ls nota». La conscienciació per part de la societat que el nivell d'una democràcia es mesura pel tracte que dóna als més febles ben segur que repercutirà en les ajudes que els governs els destinin. I confiar en les seves capacitats participant i valorant com es mereixen les activitats que organitzen, també.

Judit Pujadó és escriptora.